

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 924/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Дарабашића и др, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића и захтеву за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 501/24 од 24.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 501/24 од 24.02.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 501/24 од 24.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године, између осталих, окривљени Бојан Дарабашић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 2) у вези члана 30. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 22.02.2021. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом делимично су досуђени имовинскоправни захтеви оштећенима, па је окривљени Бојан Дарабашић обавезан да солидарно са окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ на име накнаде нематеријалне штете исплати и то оштећеном ЖЖ на име физичких болова износ од 270.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 300.000,00 динара и на име душевних болова због умањења животне активности износ од 150.000,00 динара, што укупно износи 720.000,00 динара, те оштећеном ЗЗ на име физичких болова износ од 240.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 270.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности износ од 150.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 50.000,00 динара, што укупно износи 710.000,00 динара и оштећеном ИИ на име физичких болова износ од 270.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 270.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 50.000,00 динара, што укупно износи 590.000,00 динара, а све у року од месец дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, док су оштећени са вишком имовинскоправног захтева упућени на парницу, а за износе ближе означене у изреци пресуде. Окривљени Бојан Дарабашић је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка оштећенима, Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду и Вишем суду у Новом Саду, као и да плати судски паушал, а све како је то ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 501/24 од 24.02.2025. године, између осталих жалби, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Вељка Делибашића, па је делимично преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, између осталих окривљених, огласио кривим окривљеног Бојана Дарабашића за извршење кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ и осудио га је на казну затвора у трајању од 10 (десет) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.02.2021. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу, између осталих, жалба браниоца окривљеног Бојана Дарабашића, као и у целисти жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног Бојана Дарабашића - адвокат Никола Бркић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да преиначи побијане пресуде у погледу правне квалификације кривичног дела тако што ће окривљеног Бојана Дарабашића огласити кривим за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ и изрећи му одговарајућу кривичну санкцију, као и да, с обзиром на садржај захтева, у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде, а окривљеном на име награде браниоцу за састављање захтева за заштиту законитости досуди износ од 225.000,00 динара;

- адвокат Вељко Делибашић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 11), члана 438. став 2. тачка 2), члана 439. тачка 2) и 3) и члана 453. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Бојана Дарабашића осудити за кривично дело учествовања у тучи из члана 123. КЗ или евентуално за кривично дело учествовања у тучи из члана 123. КЗ у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. КЗ или евентуално за кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, по оцени навода изнетих у достављеном захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Захтев за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића је недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Бојана Дарабашића - адвокат Никола Бркић у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа пресуда заснива на незаконито прибављеним доказима и то на снимцима са камера са видео надзора из угоститељског објекта „...“ и снимцима са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада, а које незаконито прибављене доказе је суд сходно одредбама чланова 16. став 1. и 84. ЗКП требало да издвоји из списка предмета. Као разлог незаконитости наведених видео снимака, бранилац истиче да су исти прибављени без наредбе судије за претходни поступак, а која је сходно одредби члана 152. став 3. ЗКП неопходна када се врши претресање уређаја за аутоматску обраду података, при чему су снимци са камера са видео надзора из угоститељског објекта „...“ прибављени од неовлашћеног лица и то од ЈЈ који је ... у овом објекту, а не од власника наведеног објекта и уређаја и опреме на којима се чувају електронски записи. Надаље, бранилац истиче да су снимци са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада за период пре временског периода на који гласи наредба којом је наређено ЈКП „Информатика“ да овлашћеним лицима МУП-а РС предају снимке, а такође у списима предмета не постоји записник о извршеном претресању уређаја за аутоматску обраду података везано за снимке са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада. Поред тога, бранилац окривљеног као незаконите доказе означава и вештачења сталног судског вештака Јована Бачића од 09.04.2021. године и од 12.12.2022. године, из разлога јер по браниоцу ови докази представљају плодове отровног дрвета, пошто су проистекли из

незаконито прибављених снимака са камера са видео надзора из угоститељског објекта „...“ и снимака са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 112. став 26. КЗ је прописано да се исправом сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе, као и рачунарски податак.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП прописано је да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Имајући у виду цитиране законске одредбе члана 112. став 26. КЗ и члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП којима је ближе одређен појам исправе, те да видео снимци са камера са видео надзора из угоститељског објекта „...“ и видео снимци са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада, који су настали као вид општих безбедоносних мера које се предузимају на јавним местима као што је улица ... у Новом Саду испред угоститељског објекта „...“, односно у јавним објектима као што је угоститељски објекат „...“, а у којима се снимање редовно обавља из безбедоносних разлога, по налажењу Врховног суда, представљају предмет који је подобан да служи као доказ неке чињенице која има значај за правне односе, то се, дакле, наведени видео снимци са надзорних камера сходно одредбама члана 112. став 26. КЗ и члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП могу сматрати исправама и као такви се могу користити, односно извести као докази у кривичном поступку. Из списка предмета произилази да је првостепени суд ове видео снимке са надзорних камера извео као доказ на главном претресу њиховом репродукцијом - гледањем видео снимака, а што је сходно одредби члана 138. став 1. ЗКП предвиђено као један од начина на који се врши доказивање исправом.

Поред тога, овлашћени полицијски службеници приликом откривања кривичних дела и њихових учинилаца, без било чијег посебног налога, предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, па, између осталог, имају право и да од грађана прикупљају предмете који могу послужити као доказ, а све сходно члану 286. став 1. и 2. ЗКП, при чему је ствар оцене суда у сваком конкретном случају да ли ће доказе који су прибављени спровођењем наведених радњи на овим предметима прихватити или не, а одредбом члана 147. став 1. ЗКП је прописано да ће предмете који могу послужити као доказ у кривичном поступку орган поступка

привремено одузети и обезбедити њихово чување, а ставом 3. члана 147. ЗКП је прописано да у предмете из става 1. овог члана спадају и уређаји за аутоматску обраду података и уређаји и опрема на којој се чувају или се могу чувати електронски записи. Имајући у виду напред наведено, то су, по налажењу Врховног суда, уређај за снимање и видео снимке са камера видео надзора из угоститељског објекта „...“ законито прибавила овлашћена службена лица полиције сходно одредбама члана 286. став 1. и 2. и члана 147. ЗКП, а о чему постоји материјални доказ у виду потврде о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПУ Нови Сад од 20.02.2021. године којом се одузима један рисивер за видео надзор марке „...“ модел ... серијски број ..., а која потврда је без примедби потписана од стране ЈЈ, овлашћеног лица које је радило у угоститељском објекту „...“ и добровољно је предао полицији наведени уређај за снимање и видео снимке, при чему је одредбом члана 139. став 1. ЗКП као један од начина прибављања исправе предвиђено и њено прибављање по службеној дужности од стране органа поступка. Надаље, из списка предмета произилази да је на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Новом Саду број КППР.218/21 од 21.02.2021. године извршен претрес наведеног уређаја и опреме на којој се чувају електронски записи, а што је у складу са одредбом члана 152. став 3. ЗКП, а о чему је сачињен записник о претресању уређаја за аутоматску обраду података и опреме број 005/2021 од 22.02.2021. године, а у чијем прилогу су и наведени ЦД са нарезаним снимцима.

Осим тога, како из списка предмета произилази да су видео снимци са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада прибављени од стране овлашћених службених лица полиције на основу наредбе ВЈТ у Новом Саду број КТР.248/21 од 22.02.2021. године и то на основу одредбе члана 133. ЗКП којом се предвиђа предузимање доказне радње увиђаја, те да су уз извештај ПУ Нови Сад ОКП број Ку.1089/21 од 01.03.2021. године и потврду ПУ Нови Сад Група за сузбијање крвних деликата од 01.03.2021. године на једном компакт диску (ДВД) са садржајем снимака достављени ВЈТ у Новом Саду, као и да у односу на наведене видео снимке са надзорних камера није ни извршена доказна радња претресања уређаја за аутоматску обраду података и опреме, већ је предузета доказна радња увиђај ствари сходно одредби члана 135. ЗКП, то стога, супротно наводима браниоца окривљеног, у вези наведених видео снимака није ни била неопходна наредба за претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме, а такође ни постојање у списима предмета записника о претресању уређаја за аутоматску обраду података и опреме.

Осталим наводима браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића везаним за видео снимке са камера видео надзора из угоститељског објекта „...“ и са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада се, по налажењу Врховног суда, не оспорава законитост наведених видео снимака, већ се заправо само оспорава њихова доказна снага и то посебно везано за видео снимке са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада истицањем од стране браниоца да је током поступка остало неразјашњено од кога, са чијег уређаја, када и у чијем присуству су изузети наведени снимци, а такође се наводима браниоца оспорава и аутентичност видео снимка са камера видео надзора из угоститељског објекта „...“ навођењем да се не ради о оригиналном снимку, већ о нарезаној копији која је неаутентична, па имајући у виду да све наведено не представља дозвољени законски разлог за подношење овог

ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то стога Врховни суд ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног није посебно разматрао.

Надаље, имајући у виду да се, и по оцени овога суда, видео снимци са камера видео надзора из угоститељског објекта „...“ и видео снимци са надзорних камера ЈКП „Информатика“ из Новог Сада сматрају законито прибављеним доказима на којима се пресуда може заснивати, то су сходно томе, по налажењу Врховног суда, неосновани и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића у којима истиче да незаконите доказе представљају вештачења сталног судског вештака Јована Бачића од 09.04.2021. године и од 12.12.2022. године, јер су наведена вештачења као плодови отровног дрвета проистекли из, по ставу браниоца, незаконито прибављених видео снимака са надзорних камера, па се не могу користити као докази у кривичном поступку и на њима се не може заснивати пресуда.

Наводима браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића у којима као незаконито прибављен доказ означава записник о препознавању окривљеног Бојана Дарабашића од стране сведока оштећеног ЗЗ од дана 23.02.2021. године се, по налажењу Врховног суда, не оспорава законитост наведеног записника о препознавању, већ се фактички само оспорава његова доказна снага. Ово имајући у виду да бранилац у овом делу само износи сопствене тврдње да су оштећеном ЗЗ приликом препознавања окривљеног Бојана Дарабашића, у врсти за препознавање, између осталих лица, показана и лица која су му од раније била позната, као и да су лица која су стајала у врсти по својим физичким карактеристикама и годинама живота у потпуности различита у односу на окривљеног Бојана Дарабашића, а што је фактички чињенично питање, па следствено томе ови наводи браниоца не представљају дозвољени законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, те стога исти нису посебно ни разматрани од стране Врховног суда.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Бојана Дарабашића - адвокат Никола Бркић у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог његовог подношења, наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац свој став да кривичноправне радње окривљеног Бојана Дарабашића не могу представљати кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) КЗ за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим, већ само кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ у односу на оштећеног ИИ, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава постојање на страни окривљеног Бојана Дарабашића евентуалног умишљаја за извршење кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11)

КЗ, односно пристајање од стране окривљеног на наступање смрти више оштећених лица, износећи при томе сопствене тврдње и закључке да из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да се овај окривљени критичном приликом понашао само као учесник у тучи, не показујући при томе жељу и намеру да наставља са убадањем оштећених и да покушано доврши. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране нижестепених судова, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног Бојана Дарабашића - адвокат Никола Бркић у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 2. ЗКП), док суштински својим наводима указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића у овом делу оценио недозвољеним.

Захтев за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића је одбачен као недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из списка предмета произилази да је у кривичном поступку против окривљеног Бојана Дарабашића у предмету Вишег суда у Новом Саду К.бр.89/23, између осталих бранилаца, изабрани бранилац окривљеног био и адвокат Вељко Делибашић и то све до његовог правноснажног окончања пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 501/24 од 24.02.2025. године, којом је делимично преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.89/23 од 11.03.2024. године. Из списка предмета надаље произилази да је окривљени Бојан Дарабашић опозвао пуномоћје адвокату Вељку Делибашићу и то после подношења захтева за заштиту законитости од стране адвоката Вељка Делибашића дана 14.05.2025. године, те да је за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека овластио адвоката Николу Бркића.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, те чињеницу да из списка предмета произилази да је у конкретном случају подносиоцу захтева за заштиту законитости - адвокату Вељку Делибашићу, пре одлучивања од стране Врховног суда о

поднетим захтевима за заштиту законитости, окривљени Бојан Дарабашић опозовао пуномоћје и овластио адвоката Николу Бркића, дакле да у тренутку одлучивања од стране Врховног суда о поднетим захтевима за заштиту законитости адвокат Вељко Делибашић није пуномоћјем овлашћен од стране окривљеног Бојана Дарабашића за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, то је стога Врховни суд захтев за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића одбацио као недозвољен, јер наведени адвокат у тренутку одлучивања по поднетом захтеву за заштиту законитости није овлашћено лице за подношење захтева за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Дарабашића - адвоката Николе Бркића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев овог браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у преосталом делу захтев овог браниоца одбацио као недозвољен на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, а захтев за заштиту законитости адвоката Вељка Делибашића је одбацио као недозвољен на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић